

บทที่ 4

ผลการทดลอง

จากการเก็บไปเมื่อที่ร่วงหล่นในป่าชายเลนบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือนต่าง ๆ นำมาคัดแยกกรอஸโตร์โคติดล์และจัดจำแนก ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. ชนิดของพันธุ์ไม้ป่าชายเลน

ผลการสำรวจพันธุ์ไม้บริเวณป่าชายเลนบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบพันธุ์ไม้ป่าชายเลนทั้งหมด 9 ชนิด ได้แก่ โคงกางใบใหญ่ โคงกางใบเล็ก พังก้าหัวสูมดอกแดง แสมดาว แสมดาว แสมมะเล โพทะเล ถ้ำแพนทะเล และจาก โดยพบการแพร่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่นี้ แสมดาว และแสมมะเลขึ้นติดกับมะเล ถัดเข้ามาเป็นจาก โพทะเล พังก้าหัวสูมดอกแดง โคงกางใบเล็ก และโคงกางใบใหญ่ และพบลำแพนทะเล และแสมดาวขึ้นอยู่เป็นแนวสุดท้ายติดกับบก เก็บตัวอย่างไม่ได้เนื่องจากพันธุ์ไม้จำพวกน้อยมาก ทำให้ไปเมื่อที่ร่วงหล่นรวมกับไปเมื่อชนิดอื่น ยากต่อการแยกชนิดของไม้ในนั้น ๆ และวัดปัจจัยลึกล้ำด้วย ได้แก่ อุณหภูมิของน้ำ ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ ความเป็นกรด-เบส และความเค็มของน้ำ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 2 พันธุ์ไม้ที่พบบริเวณป่าชายเลนบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ที่นำมาคัดแยก
กรอஸโตร์โคติดล์

ชื่อไทย

ชื่อวิทยาศาสตร์

โคงกางใบเล็ก

Rhizophora apiculata

พังก้าหัวสูมดอกแดง

Bruguiera gymnorhiza

แสมดาว

Avicennia alba

โพทะเล

Thespesia populnea

แสมมะเล

Avicennia marina

ตารางที่ 3 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในบริเวณเก็บตัวอย่างในแต่ละเดือน

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	มีนาคม	กรกฎาคม	พฤษภาคม
อุณหภูมิของน้ำ (องศาเซลเซียส)	30	30	30
ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (มิลลิกรัมต่อลิตร)	5.1	6.6	6.2
ความเป็นกรด-เบส	7.8	7.8	8.1
ความเค็ม (ส่วนในพันส่วน)	26	22	24

2. การจัดจำแนกชนิดของทรัพยากรีดโดยอาศัยลักษณะทางสัณฐานวิทยา โดยใช้คีย์ในการจัดจำแนกระดับสกุลดังนี้ (Honda, 2001; Goldstein & Belsky, 1964; Hunt, 2000; Alderman & Jones, 1971; Porter, 1989; Leander & Porter, 2000; Watson & Raper, 1957)

1. เขลลูปว่างยางรีคล้ายกระสาย.....	<i>Labyrinthula</i>
1. เขลลูปว่างกลม.....	ดูข้อ 2
2. ไม่มี_ecotipo_plasmic_netc.....	<i>Althonia</i>
2. มี_ecotipo_plasmic_netc.....	ดูข้อ 3
3. สร้างชูโอบอร์ทไม่มีแฟลกเจลลา.....	<i>Aplanochytrium</i>
3. สร้างชูโอบอร์ทมีแฟลกเจลลา.....	ดูข้อ 4
4. เอคติพลasma_mic_netc_mีลักษณะบรวมพอง.....	<i>Japonochytrium</i>
4. เอคติพลasma_mic_netc_ไม่บรวมพอง.....	ดูข้อ 5
5. มีการแบ่งเขลล์แบบ Binary Division.....	<i>Schizochytrium</i>

5.1 โคโลนีสีขาวขุ่น ทึบแสง แบบเรียบ ขอบไม่เรียบ

อะมีบอยด์เซลล์กระจายเฉพาะรอบ ๆ โคโลนีเท่านั้น อาหารเหลว
สีเหลืองอ่อน เซลล์เป็นก้อนมากกว่าเป็นเซลล์เดียว ๆ

ชูโอบอร์ตแรงเจียนมีขนาด 10-35 ไมโครเมตร ชูโอบอร์ตมีขนาด
7-10 ไมโครเมตร และไม่พบอะมีบอยด์เซลล์ในน้ำทะเล

ความเค็ม 15 ส่วนในพันส่วน..... *Schizochytrium mangrovei*

5.2 โคลนีสีขาวชุ่น ทึบแสง แบบเรียบ ขอบไม่เรียบ
อะมีบอยด์เซลล์แฟลอกอนอกโคลนีเป็นบริเวณกว้าง อาหารเหลว
สีเหลือง เซลล์ส่วนมากกระจายตัวเป็นเซลล์เดี่ยว ๆ
ซูโคสปอร์แรงเจียมมีขนาด 7-25 ไมโครเมตร ซูโคสปอร์มีขนาด
6-8 ไมโครเมตร และพบอะมีบอยด์เซลล์ในน้ำทะเลความเค็ม 15
ส่วนในพันส่วน.....

Schizochytrium limacinum

5.3 โคลนีสีเหลือง ทึบแสง นุน ขอบไม่เรียบ อาหาร
เหลวสีเหลืองอ่อน เซลล์เกากลุ่มเป็นก้อน แผ่นขนาดใหญ่
ซูโคสปอร์แรงเจียมมีขนาด 10-50 ไมโครเมตร ซูโคสปอร์มีขนาด
2-8 ไมโครเมตร.....

Schizochytrium sp. 2

5. ไม่มีการแบ่งเซลล์แบบ Binary Division.....
6. สร้างอะมีบอยด์เซลล์ก่อนสร้างซูโคสปอร์.....
6.1 โคลนีสีขาวชุ่น ทึบแสง เป็นเมือกเยื้ม นุน ขอบ
ไม่เรียบ บริเวณขอบด้านนอกของเห็บอะมีบอยด์เซลล์ขัดเจน
อาหารเหลวสีเหลือง เซลล์ส่วนมากกระจายตัวเป็นเซลล์เดี่ยว ๆ
เซลล์ มีขนาดใหญ่ ผนังเซลล์หนา ซูโคสปอร์แรงเจียมมีขนาด
20-90 ไมโครเมตร ซูโคสปอร์มีขนาด 5-8 ไมโครเมตร.....

ดูข้อ 6
Ulkenia

Ulkenia visurgensis

6. ไม่สร้างอะมีบอยด์เซลล์ก่อนสร้างซูโคสปอร์.....
7. มีการสร้างพอลิเฟอวัส.....
7. ไม่มีการสร้างพอลิเฟอวัส.....

ดูข้อ 7

Thraustochytrium

Labyrinthuloides

เมื่อนำหرسโพไคต์ริดส์ทั้งหมด 893 ไอโซเลท จากการเก็บตัวอย่างทั้งหมด 3 ครั้ง มา
จัดจำแนกโดยอาศัยลักษณะทางสัณฐานวิทยา สามารถจัดจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่ม
Schizochytrium ประกอบด้วย 3 ชนิด ได้แก่ *Schizochytrium mangrovei*, *Schizochytrium*
limacinum และ *Schizochytrium sp. 2* ส่วนกลุ่ม *Ulkenia* มีเพียง 1 ชนิด ได้แก่ *Ulkenia*
visurgensis รายละเอียดของหرسโพไคต์ริดส์แต่ละชนิดที่อยู่ในแต่ละกลุ่มนี้

รหัสของหرسโพไคต์ริดส์เรียงลำดับตามสมควร จริตควร และคณะ (2549)

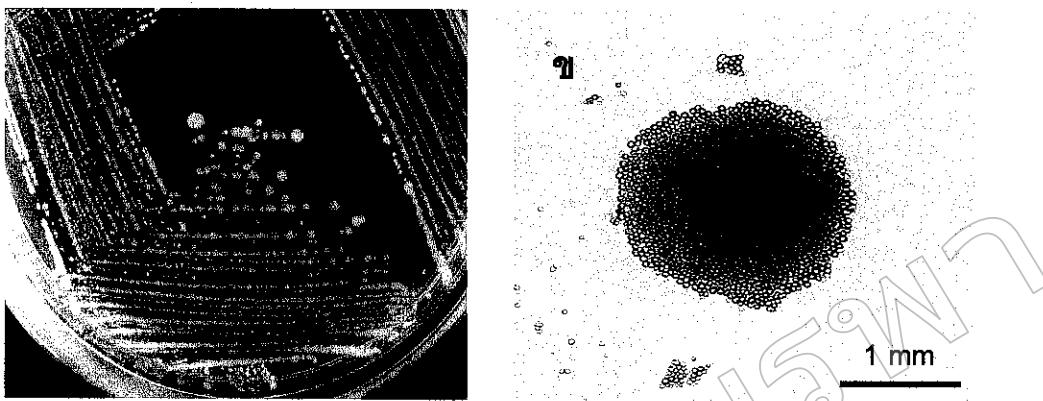
1. สกุล *Schizochytrium*

ผลการศึกษาพบร่องโภคตัวริดสีในสกุลนี้ 3 ชนิด ได้แก่ *Schizochytrium mangrovei*, *Schizochytrium limacinum* และ *Schizochytrium* sp. 2 ดังมีรายละเอียดของ ทรัพยากริดส์ต่อไปนี้

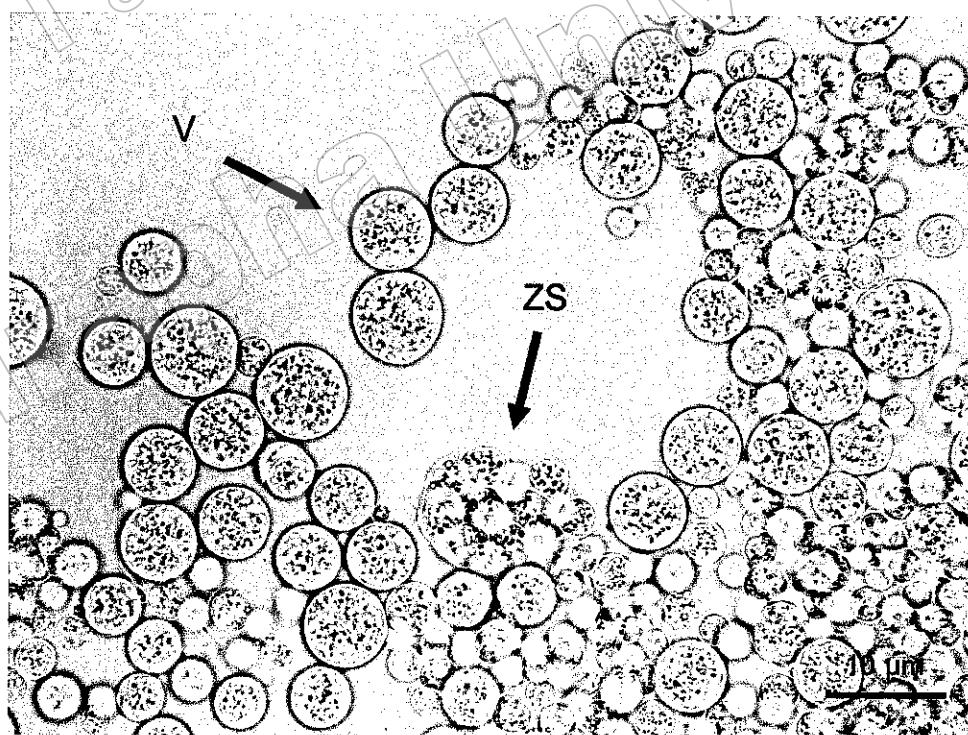
1.1 *Schizochytrium mangrovei*

เป็นชนิดที่พบมากที่สุดในการศึกษาครั้งนี้ (501 ไอโซเลท) เมื่อเลี้ยงบนอาหาร GYP agar พบร่องโภคในสีเขียวขุ่น ทึบแสง แบบเรียบ ขอบไม่เรียบ และพบ อะมีบอยด์เซลล์กระจายอยู่เฉพาะรอบ ๆ โคลินีเท่านั้น (ภาพที่ 8)

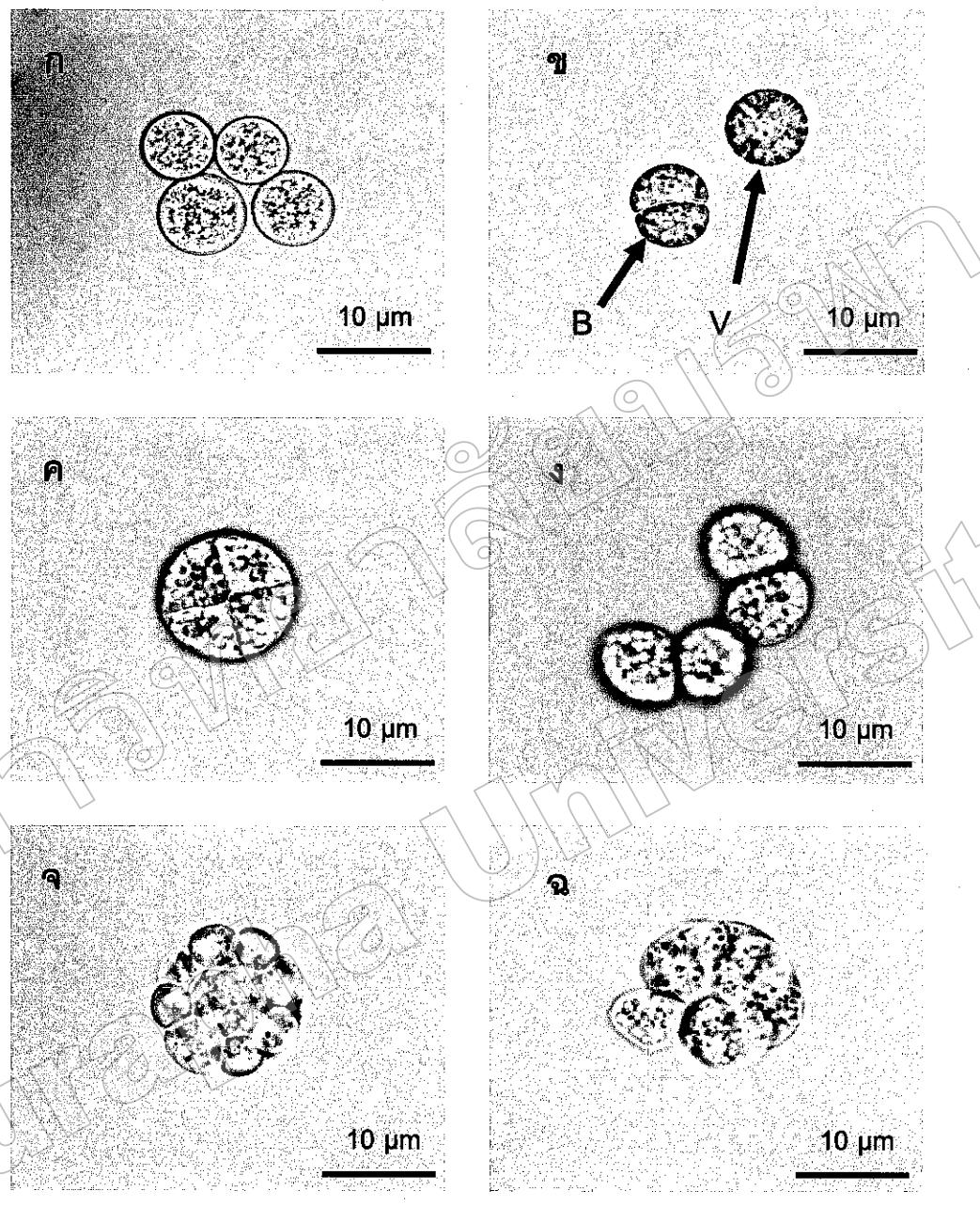
เมื่อเลี้ยงในอาหารเหลว GYP สีของอาหารมีสีเหลืองอ่อน เซลล์มักอยู่รวมกันเป็น กลุ่มมากกว่าอยู่เป็นเซลล์เดี่ยว ๆ (ภาพที่ 9) เซลล์ปกติ (Vegetative Cell) รูปร่างค่อนข้างกลมมี ขนาด 5 - 15 ไมโครเมตร ในช่วงแรกนี้ออกแgnel ภายใต้ความสามารถของเห็บเป็นเม็ดขนาดเล็ก ๆ (ภาพที่ 10ก) และพบอะมีบอยด์เซลล์ขนาดกว้าง 2 - 3 ไมโครเมตรและยาว 6 - 8 ไมโครเมตร ซึ่ง พบรากในช่วง 12-30 ชั่วโมงแรก และสามารถตัวเป็นเซลล์ปกติที่มีรูปร่างกลม และบางเซลล์ เมื่อหดตัวเป็นเซลล์ปกติที่มีรูปร่างกลมแล้วมีการแบ่งเซลล์แบบทวีคูณ (Binary Division) คือการ แบ่งเซลล์ได้ 2-64 เซลล์ (ภาพที่ 10 ข ค และ จ) จากนั้นเซลล์จะพัฒนาเป็นชูโอลปอร์แรงเจียมที่มี ขนาดประมาณ 10-35 ไมโครเมตร และสามารถเห็นออกแgnel ภายใต้ความสามารถของเห็บเป็นเม็ดกลม ๆ ขัดเจน มากขึ้น หลังการแบ่งเซลล์แบบทวีคูณ แต่ละเซลล์มีการสร้างชูโอลปอร์ที่มีความยาว 7 - 10 ไมโครเมตร จากนั้นเซลล์ที่มีการแบ่งเซลล์แบบทวีคูณจะมีการปล่อยชูโอลปอร์ และบางเซลล์ที่มี การแบ่งเซลล์แบบทวีคูณเซลล์จะค่อย ๆ หลุดออกจากกันเป็นเซลล์ปกติที่มีรูปร่างกลม (ภาพที่ 10 ง และ ฉ) จากนั้นเซลล์จะพัฒนาเป็นชูโอลปอร์แรงเจียม โดยแต่ละเซลล์จะสร้างชูโอลปอร์ที่มี ความยาว 7 - 10 ไมโครเมตร และจะปล่อยชูโอลปอร์เข่นเดียวกัน โดยการปล่อยชูโอลปอร์เกิดจาก การเคลื่อนที่ของชูโอลปอร์ภายในเซลล์แม่และตำแหน่งที่ปล่อยชูโอลปอร์มีเพียงตำแหน่งเดียว แล้วชูโอลปอร์ที่ลงเกาะจึงพัฒนาเป็นเซลล์ปกติต่อไป (ภาพที่ 9 และ 10)

ภาพที่ 8 (ก) ลักษณะโคลนีของ *Schizochytrium mangrovei* เจริญบนอาหาร GYP agar ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส อายุ 4 วัน
 (ข) ลักษณะภายในได้แก่ลักษณะของจุลทรรศน์ของโคลนี *Schizochytrium mangrovei* ที่เจริญ บนอาหาร GYP agar ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส อายุ 4 วัน อะมีบอยด์เซลล์มีการ เกลื่อนที่จำกัดอยู่เฉพาะรอบ ๆ โคลนีเท่านั้น

ภาพที่ 9 ลักษณะกลุ่มเซลล์ของ *Schizochytrium mangrovei* เมื่อเลี้ยงในอาหารเหลว GYP ที่ อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เข่าที่ความเร็ว 200 รอบ/นาที เป็นเวลา 4 วัน
 (V) Vegetative Cell (ZS) Zoosporangium

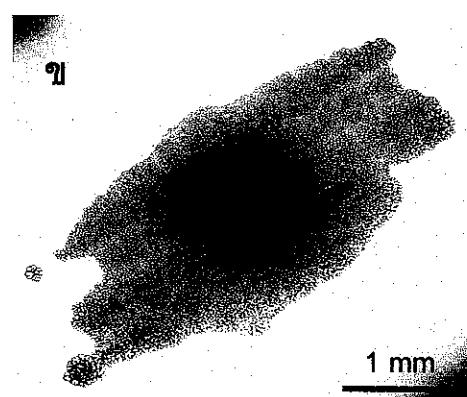
ภาพที่ 10 ลักษณะภายในตัวกล้องจุลทรรศน์ของเซลล์ *Schizochytrium mangrovei* ที่เลี้ยงในอาหารเหลว GYP ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส

(ก และ ข) *S. mangrovei* อายุ 12-24 ชั่วโมง (ค-ฉ) *S. mangrovei* อายุ 36-60 ชั่วโมง (ค) ลักษณะที่มีการแบ่งเซลล์เป็น 4 เซลล์ (Tetrad) (จ) ลักษณะที่มีสปอร์เรงเจียม (ง และ ฉ) ลักษณะหลังการแบ่งเซลล์เซลล์จะค่อยๆ หลุดออกเพื่อสร้างกลุ่มเซลล์ใหม่ (V) Vegetative Cell (B) Binary Division

1.2 *Schizochytrium limacinum*

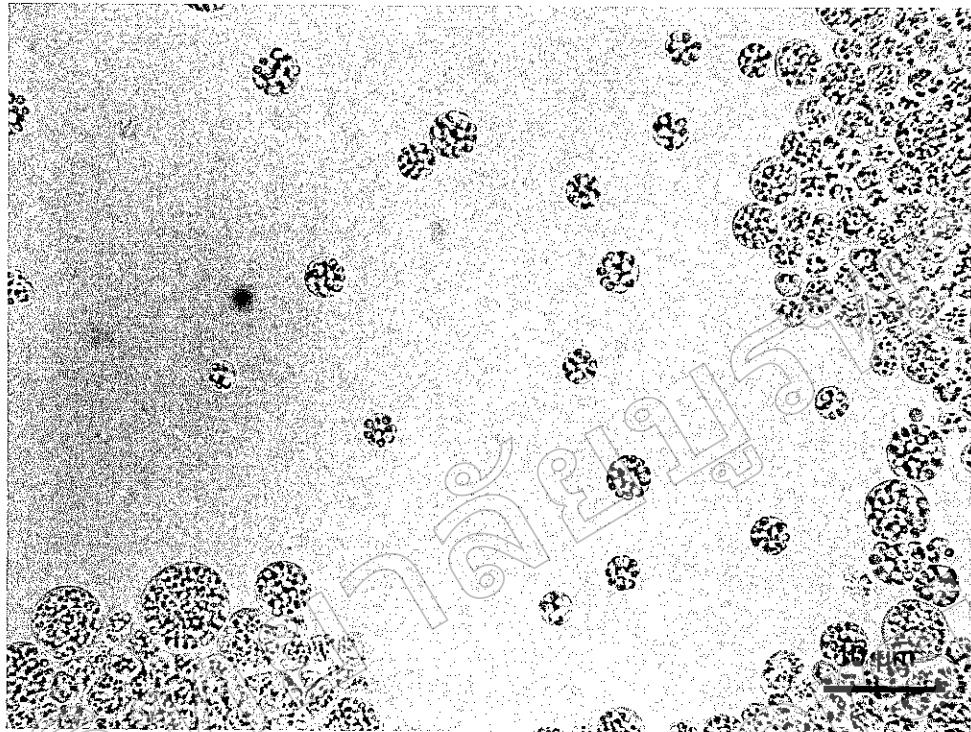
เป็นชนิดที่พบรองลงมา (247 ไอโซเลท) เมื่อเลี้ยงบนอาหาร GYP agar พบร้าโคลินี มีลักษณะสีขาวขุ่น ทึบแสง แบนเรียบ ขอบไม่เรียบ และพบรอบเม็ดอยู่ชั้นนอก แผ่นออกโคลินีเป็นบริเวณกว้าง เมื่อสังเกตด้วยตาเปล่าจะเห็นลักษณะของโคลินีแผ่นออก ซึ่งลักษณะที่ปรากฏนี้คล้ายกับ *S. mangrovei* แต่เม็ดอยู่ชั้นนอกของ *S. mangrovei* กระจายอยู่เฉพาะรอบ ๆ โคลินีเท่านั้น (ภาพที่ 11)

เมื่อเลี้ยงในอาหารเหลว GYP พบร้าสีของอาหารมีสีเหลือง (อาหารมีสีเหลืองเข้มกว่า *S. mangrovei*) เขลล์ส่วนมากมีการกระจายตัวเป็นเขลล์เดี่ยว ๆ โดยมีการเกาะกลุ่มของเขลล์อยู่บ้างแต่ไม่มาก (ภาพที่ 12) เขลล์ปกติค่อนข้างกลมมีขนาด 5 - 10 ไมโครเมตร (ภาพที่ 13ก) จากนั้นพัฒนาเป็นชูไอกีฬาสปอร์ตแรงเจียมที่มีขนาด 7 - 25 ไมโครเมตร และพบรอบเม็ดอยู่ชั้นนอก 5 - 10 ไมโครเมตรและยาว 6 – 25 ไมโครเมตร (ภาพที่ 13ข) สามารถหดตัวเป็นเขลล์กลมและบางเขลล์เมื่อหดตัวเป็นเขลล์กลมแล้วจะพัฒนาเป็นชูไอกีฬาสปอร์ตแรงเจียมต่อไป พบร้าการแบ่งเขลล์แบบทวีคูณ (ภาพที่ 13 จ และ ฉ) การเจริญมีลักษณะคล้ายกับ *S. mangrovei* แต่พบร้า ในช่วง 12-30 ชั่วโมงแรก อะเม็ดอยู่ชั้นนอกของ *S. limacinum* มีจำนวนมากกว่า ชูไอกีฬามีความยาว 6-8 ไมโครเมตร (ภาพที่ 12 และ 13)

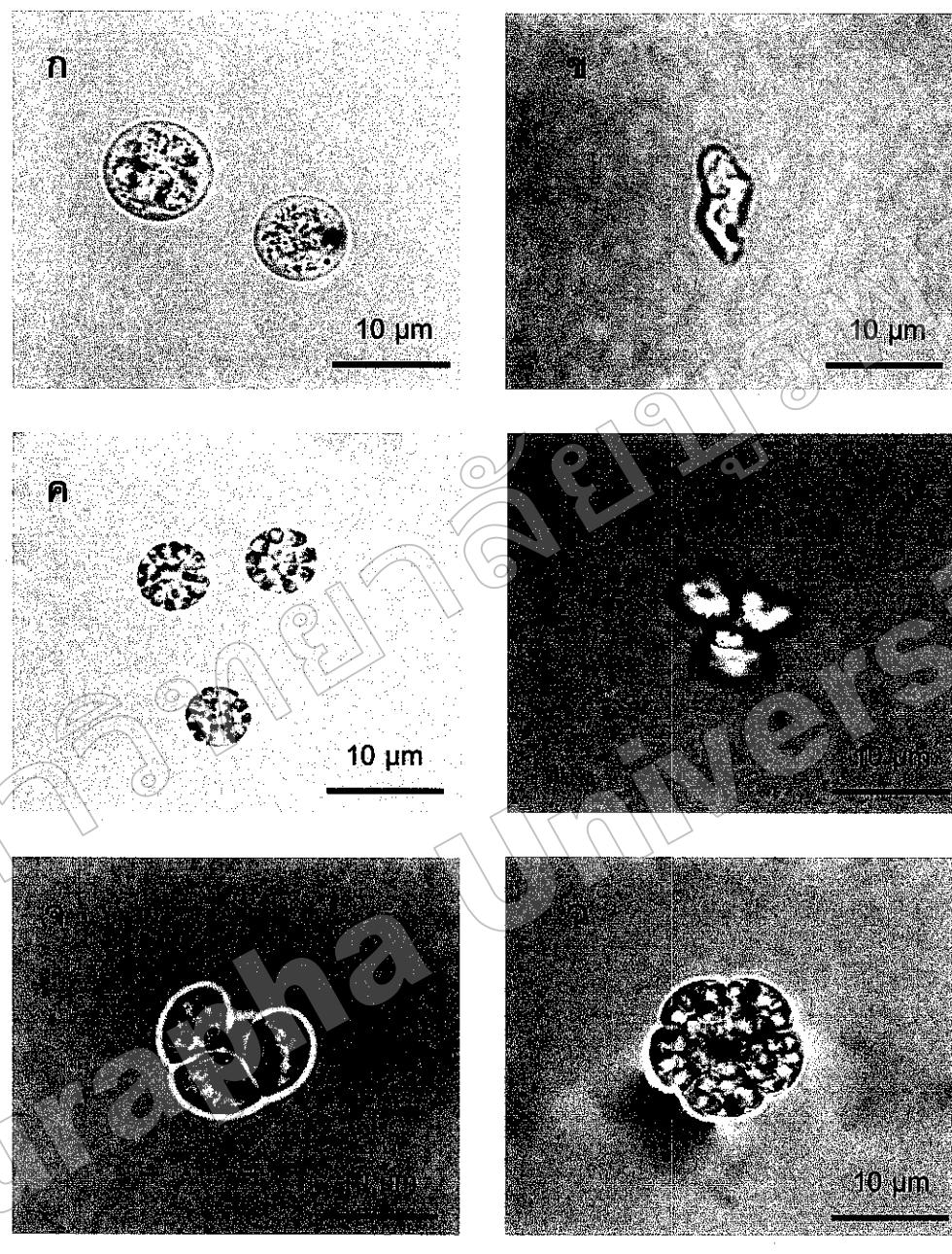

ภาพที่ 11 (ก) ลักษณะโคลินีของ *Schizochytrium limacinum* เจริญบนอาหาร GYP agar ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส อายุ 4 วัน อะเม็ดอยู่ชั้นนอก แผ่นออกโคลินีเป็นบริเวณกว้าง

(ข) ลักษณะภายในได้กล้องจุลทรรศน์ของโคลินี *Schizochytrium limacinum* ที่เจริญบนอาหาร GYP agar ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส อายุ 4 วัน

ภาพที่ 12 ลักษณะกลุ่มเซลล์ของ *Schizochytrium limacinum* เมื่อเลี้ยงในอาหารเหลว GYP ที่ อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เข้าที่ความเร็ว 200 รอบ/นาที เป็นเวลา 4 วัน

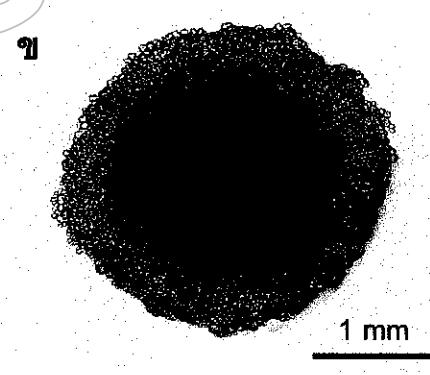
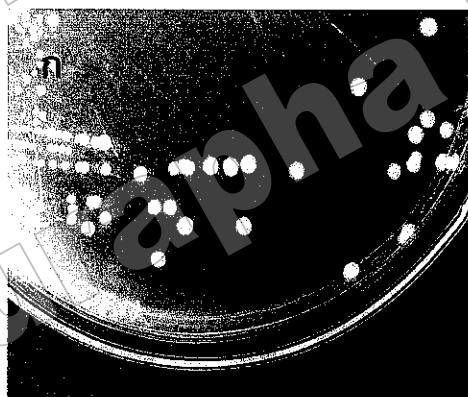
ภาพที่ 13 ลักษณะภายในกล้องจุลทรรศน์ของเซลล์ *Schizochytrium limacinum* ที่เลี้ยงในอาหารเหลว GYP ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส

- (ก) เซลล์ปกติ (Vegetative Cell) อายุ 12-24 ชั่วโมง (ข) อะมีบอยด์เซลล์
- (ค) ลักษณะเซลล์ปกติ (ง) ลักษณะเซลล์ที่พัฒนาเป็นอะมีบอยด์เซลล์หลังจากแบ่งเป็น 4 เซลล์ เซลล์จะค่อยๆ หลุดออกเพื่อสร้างอะมีบอยด์เซลล์
- (จ) ลักษณะหลังการแบ่งเซลล์ เซลล์จะค่อยๆ หลุดออกเพื่อสร้างกลุ่มเซลล์ใหม่
- (ฉ) ลักษณะที่มีการแบ่งเซลล์เป็น 8 เซลล์ (Octrad)

1.3 *Schizochytrium* sp. 2

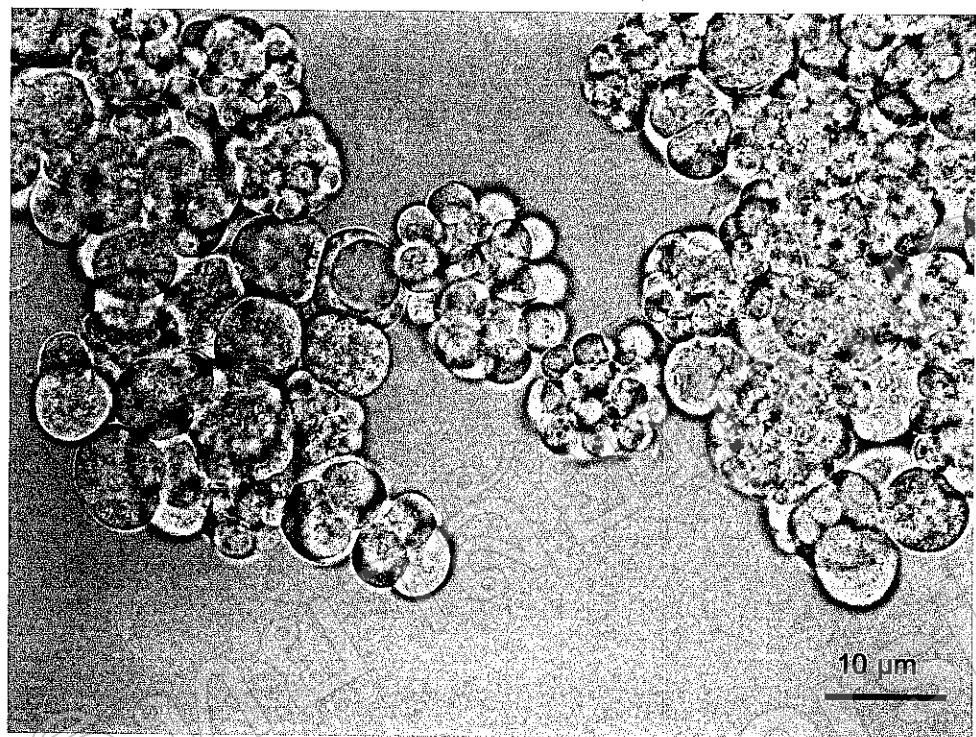
เป็นชนิดที่พบมากเป็นอันดับที่ 3 (141 ไอโซเลท) เมื่อเลี้ยงบนอาหาร GYP agar พบร่วมกับโคลินีมีขนาดเล็ก มีสีเหลือง ทึบแสง โคลินีค่อนข้างกลม นูน ขอบไม่เรียบ พบร่วมกับเชลล์บัง (ภาพที่ 14)

เมื่อเลี้ยงในอาหารเหลว GYP พบร่วมกับอาหารมีสีเหลืองอ่อน เชลล์บางกุ่มกันเป็นก้อน แน่นขนาดใหญ่ (ภาพที่ 15) เนื่องจากเชลล์มีการแบ่งแบบทวีคูณ หลังการแบ่งเชลล์ แต่ละเชลล์มีการสร้างชูไอกอสปอร์ขนาด 2-8 ไมโครเมตร จากนั้นเชลล์มีการปิดอยู่ชูไอกอสปอร์ออก จากเชลล์แม่ ซึ่งชูไอกอสปอร์บางส่วนลงเกาะในตำแหน่งเดิมใกล้ ๆ เชลล์แม่และบางส่วนลงเกาะในบริเวณที่ใกล้เคียงกัน จากนั้นพัฒนาเป็นเชลล์ปกติที่มีรูปร่างกลมและแบ่งเชลล์ต่อไปจนเป็นกลุ่ม เชลล์ขนาดใหญ่ เชลล์ปกติมีขนาดใหญ่ ค่อนข้างกลมมีขนาด 5 - 20 ไมโครเมตร การเจริญของ *Schizochytrium* sp. 2 คล้ายกับ *S. mangrovei* และ *S. limacinum* แต่ *Schizochytrium* sp. 2 ไม่พบการแบ่งเชลล์ที่หลุดออกจากกันเพื่อสร้างกลุ่มเชลล์ใหม่ อีกทั้ง ชูไอกอสปอร์แรงเจียนของ *Schizochytrium* sp. 2 มีขนาดใหญ่กว่า *S. mangrovei* และ *S. limacinum* คือมีขนาด 10-50 ไมโครเมตร (ภาพที่ 15 และ 16)

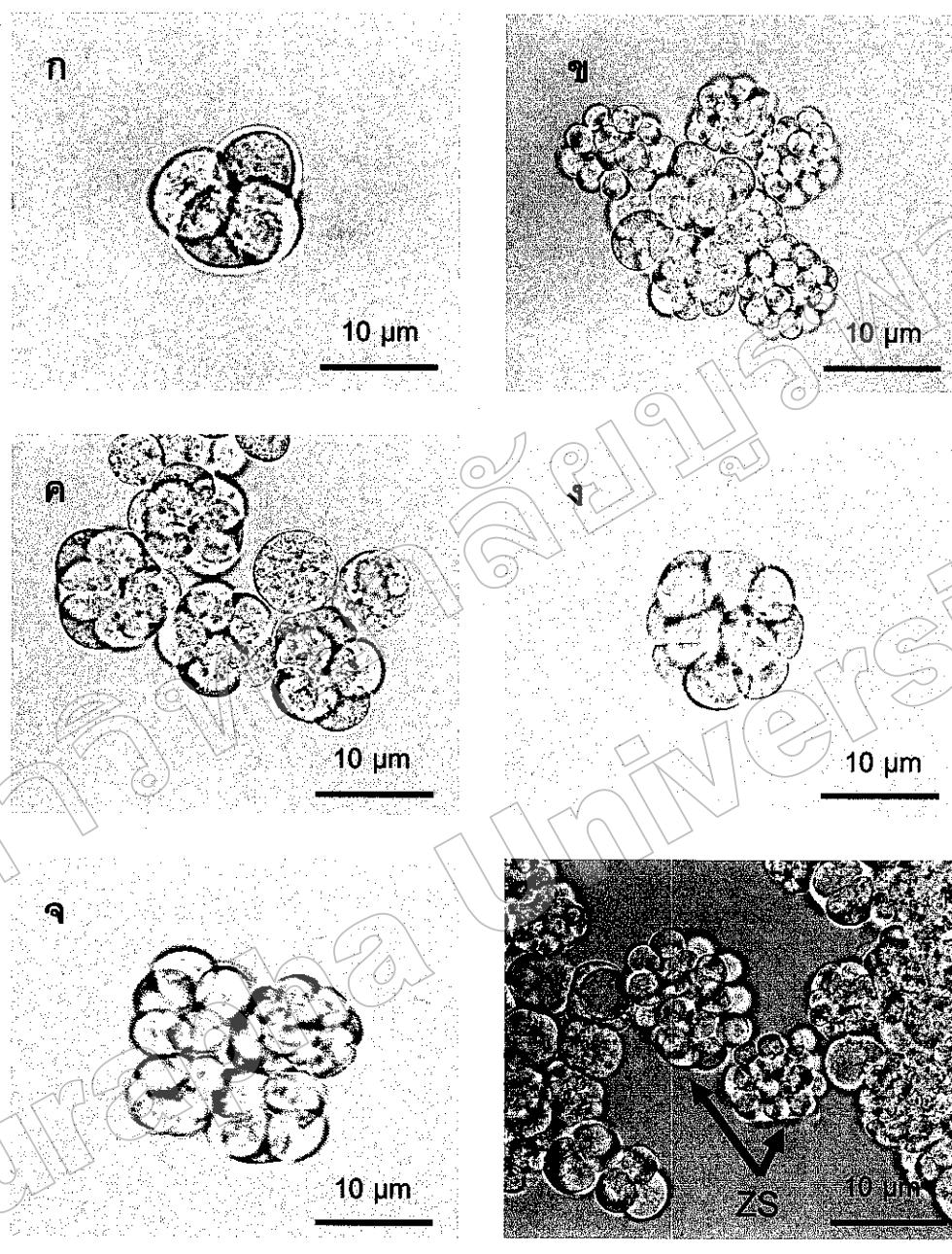

ภาพที่ 14 (ก) ลักษณะโคลินีของ *Schizochytrium* sp. 2 เจริญบนอาหาร GYP agar ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส อายุ 4 วัน

(ข) ลักษณะภายในได้กล้องจุลทรรศน์ของโคลินี *Schizochytrium* sp. 2 ที่เจริญบนอาหาร GYP agar ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส อายุ 4 วัน

ภาพที่ 15 ลักษณะกลุ่มเซลล์ของ *Schizochytrium* sp. 2 เมื่อเลี้ยงในอาหารเหลว GYP ที่ อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เขย่าที่ความเร็ว 200 รอบ/นาที เป็นเวลา 4 วัน

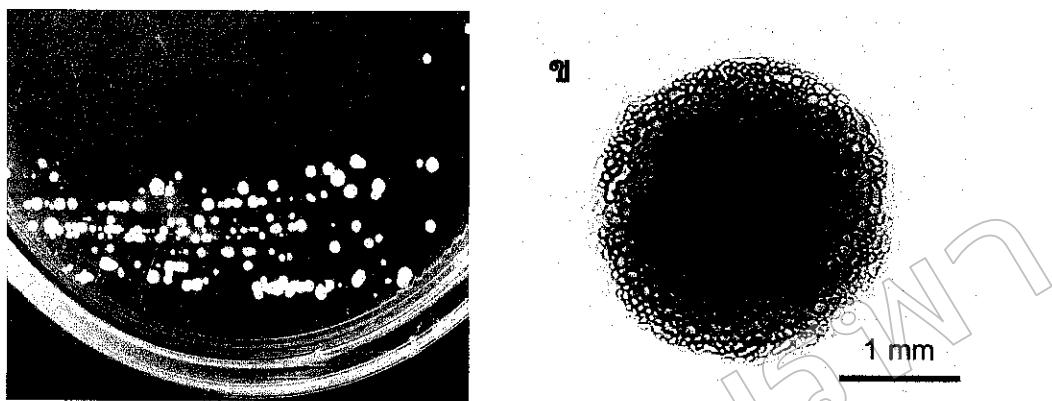

ภาพที่ 16 ลักษณะภายในตัวกล้องจุลทรรศน์ของเซลล์ *Schizochytrium* sp. 2 ที่เลี้ยงในอาหารเหลว GYP ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส
 (ก) ลักษณะการแบ่งเซลล์ (ข-ฉ) ลักษณะซูอิสปอร์รูเจียม
 (ZS) Zoosporangium

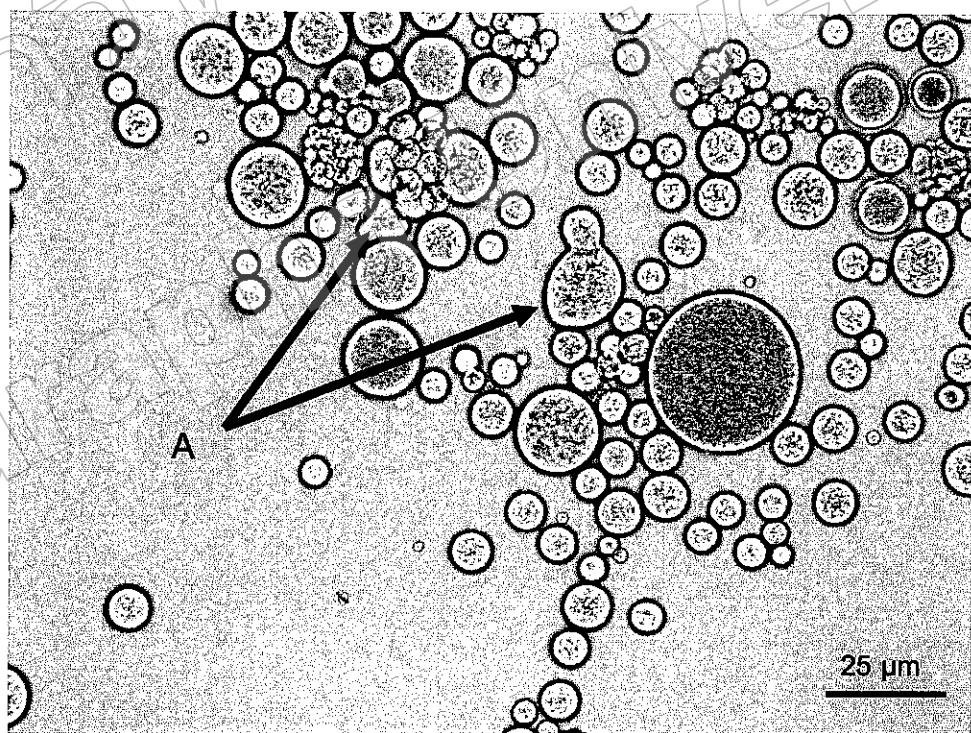
2. สกุล *Ulkenia*

ผลการศึกษาพบท่อสโกลิโคตวิดสีในสกุลนี้ชนิดเดียว ได้แก่ *Ulkenia visurgensis* เป็นชนิดที่พับน้อยที่สุด (4 ໄอโซเลท) เมื่อเลี้ยงบนอาหาร GYP agar พบร้าโคโลนีมีสีขาวขุน ทึบแสง มีลักษณะเป็นเมือกเยื้ม นูน ค่อนข้างกลม ขอบไม่เรียบ บริเวณขอบด้านนอกของเห็บจะมีร่องรอยด์เซลล์ชัดเจน (ภาพที่ 17)

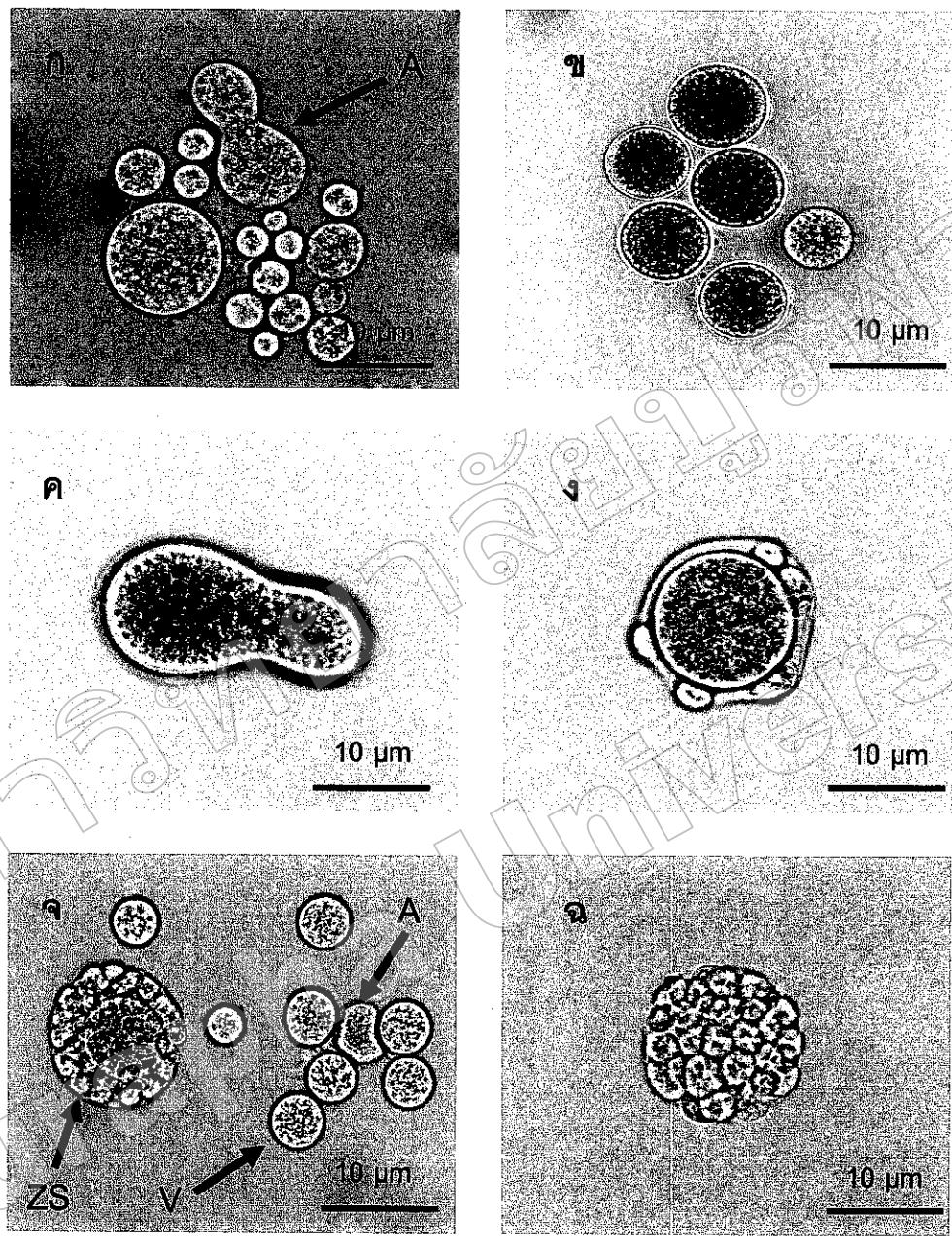
เมื่อเลี้ยงในอาหารเหลว GYP พบร้าสีของอาหารมีสีเหลือง เซลล์ส่วนมากมีภาระกระจายตัวเป็นเซลล์เดียว ๆ โดยมีการเกาะกลุ่มขนาดเล็ก (ภาพที่ 18) เซลล์มีขนาดใหญ่ ผนังเซลล์หนา เซลล์ปกติมีขนาด 5-50 ไมโครเมตร (ภาพที่ 19x) และพบของมีบอยด์เซลล์มีหลักหลายขนาด ประปันกันจำนวนมาก ซึ่งจะมีบอยด์เซลล์มีขนาดใหญ่และยาว (ภาพที่ 19c) และพบว่า ของมีบอยด์เซลล์สามารถหดตัวเป็นรูปร่างกลมกล้ายเป็นเซลล์ปกติที่มีรูปร่างกลมได้ชูโอลิสปอร์ เมื่อมีการปล่อยจากเซลล์แม้แล้วจะดองเท้าและมีการพัฒนาเป็นเซลล์ปกติ ซึ่งเซลล์ปกตินี้สามารถพัฒนาได้เป็น 2 แบบ คือ แบบที่มีรูปร่างกลมกับแบบที่มีรูปร่างเป็นของมีบอยด์เซลล์ และเซลล์ปกติทั้ง 2 แบบจะพัฒนาเป็นชูโอลิสปอร์แรงเรียบต่อไป โดยเซลล์ปกติทั้ง 2 แบบนี้มีการสร้างชูโอลิสปอร์ที่เหมือนกันคือการสร้างชูโอลิสปอร์จากขอบเซลล์ภายนอกเข้าหากันในจังหวะเซลล์ (ภาพที่ 19 ง จ และ ฉ) และมีการปล่อยชูโอลิสปอร์ที่เกิดจากการตันผนังเซลล์แม่จนแตกออกที่เหมือนกันอีกด้วย ชูโอลิสปอร์แรงเรียบมีขนาด 20-90 ไมโครเมตร และชูโอลิสปอร์มีขนาด 5-8 ไมโครเมตร (ภาพที่ 18 และ 19)

ภาพที่ 17 (ก) ลักษณะโคลินีของ *Ulkenia visurgensis* ที่เจริญบนอาหาร GYP agar ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส อายุ 4 วัน
 (ข) ลักษณะภายในตัวกลุ่มของ *Ulkenia visurgensis* ที่เจริญบนอาหาร GYP agar ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส อายุ 4 วัน

ภาพที่ 18 ลักษณะกลุ่มเซลล์ของ *Ulkenia visurgensis* เมื่อเลี้ยงในอาหารเหลว GYP ที่ อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เขย่าที่ความเร็ว 200 รอบ/นาที เป็นเวลา 4 วัน
 (A) Amoeboid Cell

ภาพที่ 19 ลักษณะภายใต้กล้องจุลทรรศน์ของเซลล์ *Ulkenia visurgensis* ที่เลี้ยงในอาหารเหลว GYP ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส
 (ก-ข) เซลล์ปกติ (Vegetative Cell) อายุ 12-24 ชั่วโมง (ค) อะมีบอยด์เซลล์ (Amoeboid Cell) (ง) ลักษณะการสร้าง藻孢子ของ *U. visurgensis*
 (จ-ฉ) ลักษณะ藻孢子วงเจียม (V) Vegetative Cell (A) Amoeboid Cell (ZS) Zoosporangium

3. ชนิดและเปอร์เซ็นต์การพบทรอสโกร์โคติดส์จากใบไม้ที่ร่วงหล่นบริเวณป่าชายเลนบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาชนิด จำนวนใบโซล่า และเปอร์เซ็นต์การพบ จากตัวอย่างใบไม้ป่าชายเลนบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ตามคุณภาพ พบร่วมเดือนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ดังภาคผนวก ค ตารางที่ 15 โดยมีผลดังนี้

3.1 เดือนมีนาคม พ.ศ.2549

จากการนำตัวอย่างใบไม้ที่มีสีเหลือง และสีน้ำตาลของพันธุ์ไม้ป่าชายเลนทั้ง 4 ชนิด คือ พังก้าหัวสุมดอกแดง แสมขาว และแสมเทศ โดยใบไม้แต่ละสีเก็บอย่างละ 20 ใบ ส่วนโภกกาใบเล็กเก็บใบที่มีสีเหลือง สีเหลืองอมน้ำตาล และสีน้ำตาลอ่อน อย่างละ 20 ใบ ส่วนโพทะเลเก็บเฉพาะใบสีน้ำตาล 20 ใบ มาคัดแยกทรอสโกร์โคติดส์ และคำนวณหาเปอร์เซ็นต์การพบ (Frequency of Occurrence (%)) ผลการศึกษาพบทรอสโกร์โคติดส์ทั้งหมด 120 ใบ จากตัวอย่างใบไม้ทั้งหมด 200 ใบ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์การพบได้ 60 เปอร์เซ็นต์

เมื่อพิจารณาสีของใบไม้ป่าชายเลนที่เก็บ พบร่วมในใบไม้สีน้ำตาลมีเปอร์เซ็นต์การพบทรอสโกร์โคติดส์มากกว่าในใบไม้สีเหลืองของทุกชนิดพันธุ์ไม้ (ตารางที่ 4 และภาพที่ 20)

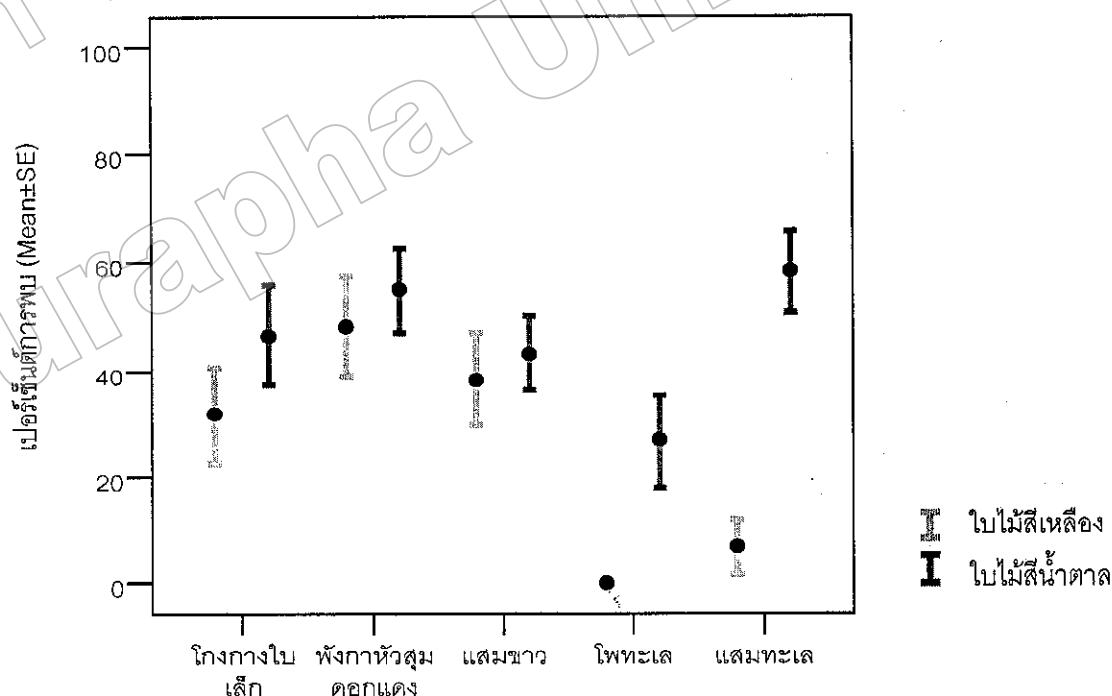
ตารางที่ 4 พันธุ์ไม้ที่พบ จำนวนใบโซล่าและเปอร์เซ็นต์การพบทรอสโกร์โคติดส์ ในเดือนมีนาคม พ.ศ.2549

	จำนวนใบโซล่าที่พบ (ก)				จำนวนใบที่พบ				เปอร์เซ็นต์การพบ (%)	
	พันธุ์ไม้ เหลือง	เหลืองอม น้ำตาล	น้ำตาล	เหลือง	เหลือง น้ำตาล	น้ำตาล	เหลือง	เหลือง น้ำตาล	น้ำตาล	
1.โภกกา ใบเล็ก	19	23	30	9	13	13	45	65	65	
2.พังก้าหัว										
สุมดอก แดง	30	-	33	13	-	18	65	-	90	
3.แสมขาว	23	-	28	11	-	16	55	-	80	
4.โพทะเล	-	-	16	-	-	8	-	-	40	
5.แสม เทศ	4	-	35	2	-	17	10	-	85	
รวม	76	24	141	35	13	72	43.75	65	72	

หมายเหตุ: (ก) โภกการใบเล็กสีเหลือง สีเหลืองอมน้ำตาล สีน้ำตาลอ่อน อย่างละ 20 ใน รวม 60 ในพังกาหัวสูมดอกแดง แสมขาว และแสมมะเลสีเหลือง สีน้ำตาลอ่อน อย่างละ 20 ใน รวม ชนิดละ 40 ใน พอทะเลสีน้ำตาล 20 ใน
 (ข) เปอร์เซ็นต์การพบร = $\frac{\text{จำนวนใบที่พบรของโลหะก๊าดวิริด} \times 100}{\text{จำนวนใบทั้งหมดของตัวอย่าง (แต่ละชนิด)}}$

เครื่องหมาย – หมายถึงไม่ได้ทำการเก็บ

จากการศึกษาพบว่าสีของใบไม่มีผลต่อการพบรของโลหะก๊าดวิริด โดยแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กล่าวคือใบไม้สีน้ำตาลมีแนวโน้มที่พบรของโลหะก๊าดวิริดสูงในทุกชนิดของพันธุ์ไม้ที่ทำการศึกษามากกว่าใบไม้สีเหลือง โดยเปอร์เซ็นต์การพบรขึ้นอยู่กับชนิดของพันธุ์ไม้ ใบไม้สีน้ำตาลของเพาะปลูกและแสมมะเล มีเปอร์เซ็นต์การพบรของโลหะก๊าดวิริดสูงกว่าใบไม้สีเหลืองอย่างชัดเจน ในขณะที่โภกการใบเล็ก พังกาหัวสูมดอกแดง และแสมขาว มีเปอร์เซ็นต์การพบรของโลหะก๊าดวิริด ของใบไม้ทั้ง 2 สีใกล้เคียงกัน (ภาพที่ 20)

ภาพที่ 20 เปอร์เซ็นต์การพบรของโลหะก๊าดวิริดจากใบไม้ป่ารายเด่นแต่ละชนิดที่มีสีต่างกัน ซึ่งเก็บตัวอย่างในเดือนมีนาคม พ.ศ.2549

เมื่อนำมาคัดแยกทรอสໂໄโคຕวิดສ์ในห้องปฏิบัติการพบว่าไม่มีทุกชนิดที่ศึกษาพบ ทรอสໂໄโคຕวิดສ์มากกว่า 1 ชนิด ซึ่งโพแทะเพบทรอสໂໄโคຕวิดສ์หลากหลายมากที่สุดคือ 4 ชนิด จากใบสีน้ำตาล ส่วนโคงกางใบเล็ก พังก้าหัวสูมดอกแดง และแสมขาว พบ 3 ชนิด จากใบไม่มีทุกสี และแสมทະเพบบน้อยที่สุด คือ 2 ชนิด จากใบไม่มีทุกสีเข่นกัน (ตารางที่ 5 และภาพที่ 21)

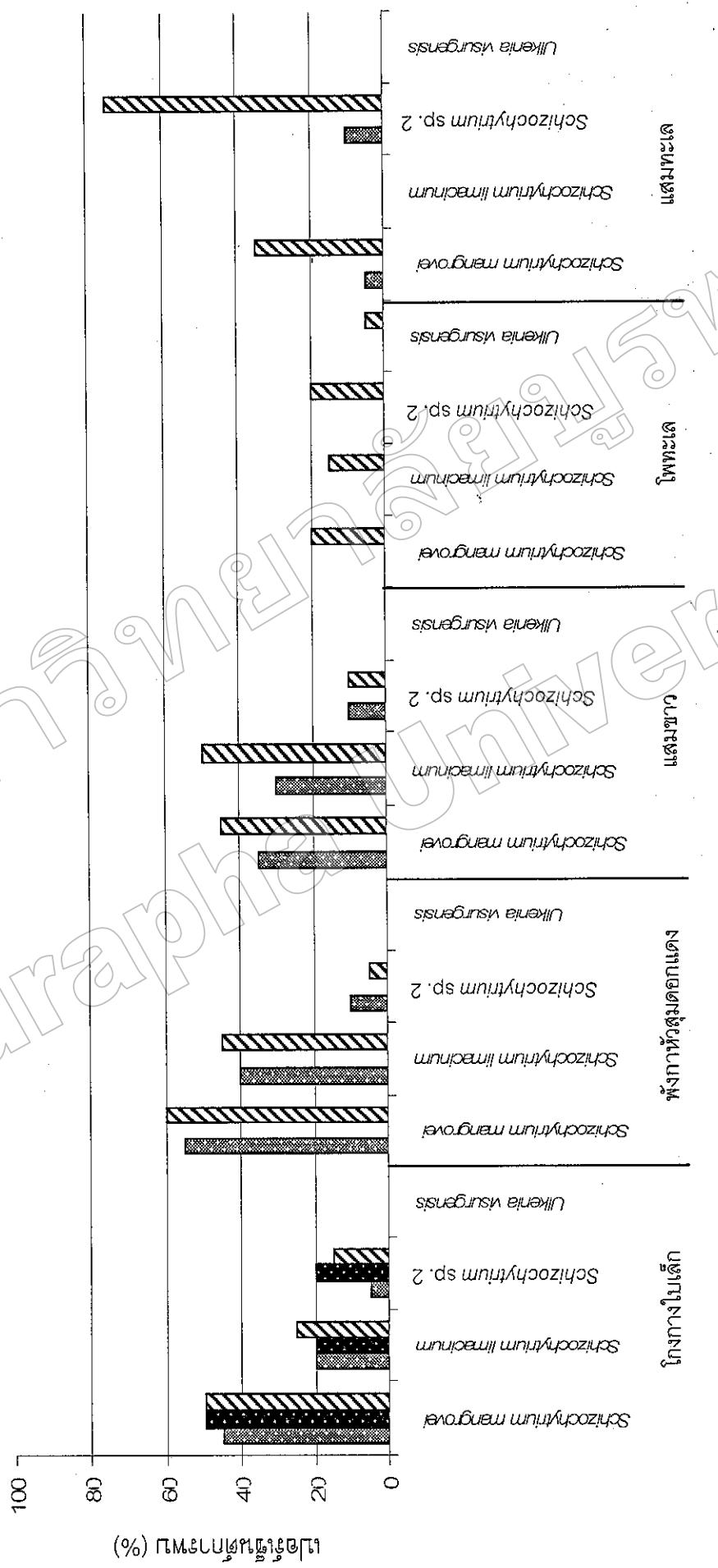
ตารางที่ 5 เปอร์เซ็นต์การพบรอสໂໄโคຕวิดສ์จากตัวอย่างใบไม้ป่าชายเลนบางชุมเทียน
กรุงเทพมหานคร ในเดือนมีนาคม พ.ศ.2549 พบหง.มด 241 ไอโซเกต

เบอร์รูป	สีของใบไม้ที่เพบ	ชนิดพืช	จำนวนใช้เลข	จำนวนใบที่พบทรอสໂໄโคຕวิดສ์	เปอร์เซ็นต์การพบ
โคงกางใบเล็ก เหลือง เหลืองอมน้ำตาล น้ำตาล	น้ำตาล	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	11	9	45
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	7	4	20
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	1	1	5
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	10	10	50
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	8	4	20
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium sp.2</i>	5	4	20
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	18	10	50
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	9	7	35
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	3	3	15
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	18	11	55
พังก้าหัวสูม ดอกแดง น้ำตาล	น้ำตาล	<i>Schizochytrium limacinum</i>	10	8	40
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	2	2	10
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	20	12	60
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	12	9	45
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	1	1	5
	เหลือง	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	13	7	35
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	8	6	30
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	2	2	10
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	10	9	45
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	15	10	50
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	3	2	10

ตารางที่ 5 (ต่อ)

พันธุ์ไม้ ใบไม้ร่วง	สีของ ใบไม้ร่วง	ชนิดที่พบ	จำนวน โคโซะ	จำนวนใบพิ- พบทรอสโภ- ไลต์วิดส์	เปอร์เซ็นต์ การพบ
โพทะเล	น้ำตาล	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	7	4	20
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	3	3	15
		<i>Schizochytrium</i> sp.2	5	4	20
		<i>Ulkenia visurgensis</i>	1	1	5
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	2	1	5
แมมทะเด	เหลือง	<i>Schizochytrium</i> sp.2	2	2	10
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	11	7	35
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium</i> sp.2	24	15	75

หมายเหตุ: จำนวนตัวอย่างใบไม้ร่วงชนิดละ 40 ใบ ยกเว้นigon กางใบเล็ก 60 ใบ และโพทะเล 20 ใบ

ภาพที่ 21 บันทึกการพัฒนาการศึกษาในแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำป่าสัก วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2549

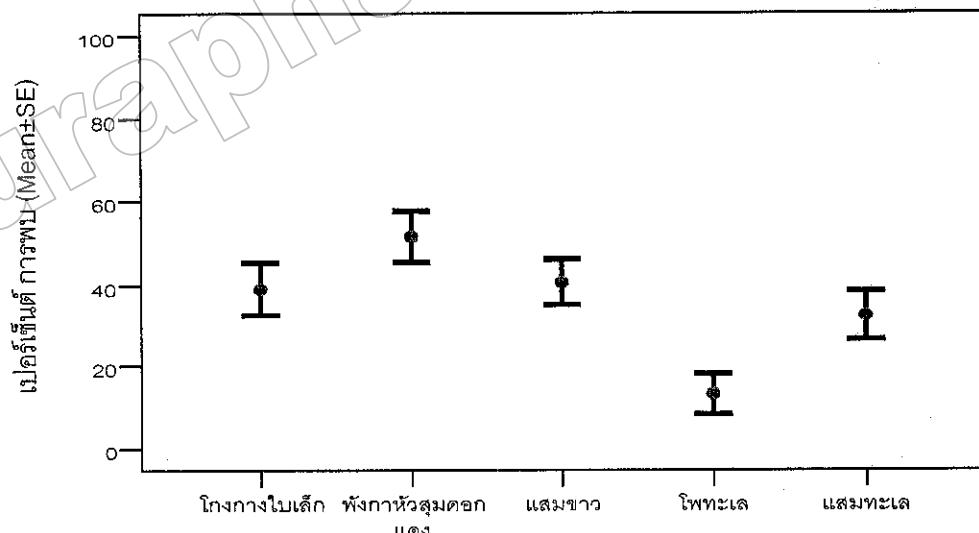
บันทึกการศึกษา บันทึกการศึกษา บันทึกการศึกษา

เปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์ตามชนิดของพันธุ์ไม้ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยโงก gang ใบเล็กพังกาหัวสูมดอกแดง แสมขาว และแสมะเหล มีเปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์ใกล้เคียงกัน ซึ่งพังกาหัวสูมดอกแดงมีเปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์สูงที่สุด ในขณะที่โพทะแสมมีเปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์ต่ำที่สุด ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน (ตารางที่ 6 และภาพที่ 22)

ตารางที่ 6 ชนิดของพันธุ์ไม้ป่าชายเลนและเปอร์เซ็นต์ของรหัสโลไคต์ริดส์ที่คัดแยกได้จากใบไม้ป่าชายเลนบางชุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในเดือนมีนาคม พ.ศ.2549

พันธุ์ไม้	เปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์ (Mean ± SE)
โงก gang ใบเล็ก	39.16 ± 6.52 ^{bc}
พังกาหัวสูมดอกแดง	51.66 ± 5.96 ^c
แสมขาว	40.83 ± 5.53 ^{bc}
โพทะ	13.33 ± 4.74 ^a
แสมะเหล	32.50 ± 6.14 ^b

หมายเหตุ: ตัวอักษรยกรากกำลังเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

ภาพที่ 22 เปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์จากพันธุ์ไม้ชนิดต่าง ๆ ที่เก็บในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2549 จากป่าชายเลนบางชุนเทียน กรุงเทพมหานคร

3.2 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2549

จากการนำตัวอย่างไปไม่ที่มีสีเหลือง และสีน้ำตาลของพันธุ์ไม้ป่าชายเลนทั้ง 4 ชนิด คือ พังก้าหัวสุมดอกแดง แสมขาว โพทะเด และแสมมะเด โดยไปไม้แต่ละสีเก็บอย่างละ 20 ใบ ส่วนโคงก้างไปเล็กเก็บใบที่มีสีเหลือง สีเหลืองอมน้ำตาล และสีน้ำตาล อย่างละ 20 ใบ มาคัดแยก throสโทไคต์ริดส์ และคำนวณหาเปอร์เซ็นต์การพบ (Frequency of Occurrence (%)) ผลการศึกษาพบ throสโทไคต์ริดส์ทั้งหมด 142 ใบ จากตัวอย่างไปไม้ทั้งหมด 220 ใบ คิดเป็น เปอร์เซ็นต์การพบได้ 64.5 เปอร์เซ็นต์

เมื่อพิจารณาสีของไปไม้ป่าชายเลนที่เก็บพบว่าในไปไม้สีน้ำตาลมีเปอร์เซ็นต์การพบ throสโทไคต์ริดส์มากกว่าในไปไม้สีเหลืองของทุกชนิดพันธุ์ไม้ (ตารางที่ 7 และภาพที่ 23)

ตารางที่ 7 พันธุ์ไม้ที่พบ จำนวนไออกเลทที่พบ (ก) และเปอร์เซ็นต์การพบ throสโทไคต์ริดส์ ในเดือน

กรกฎาคม พ.ศ.2549

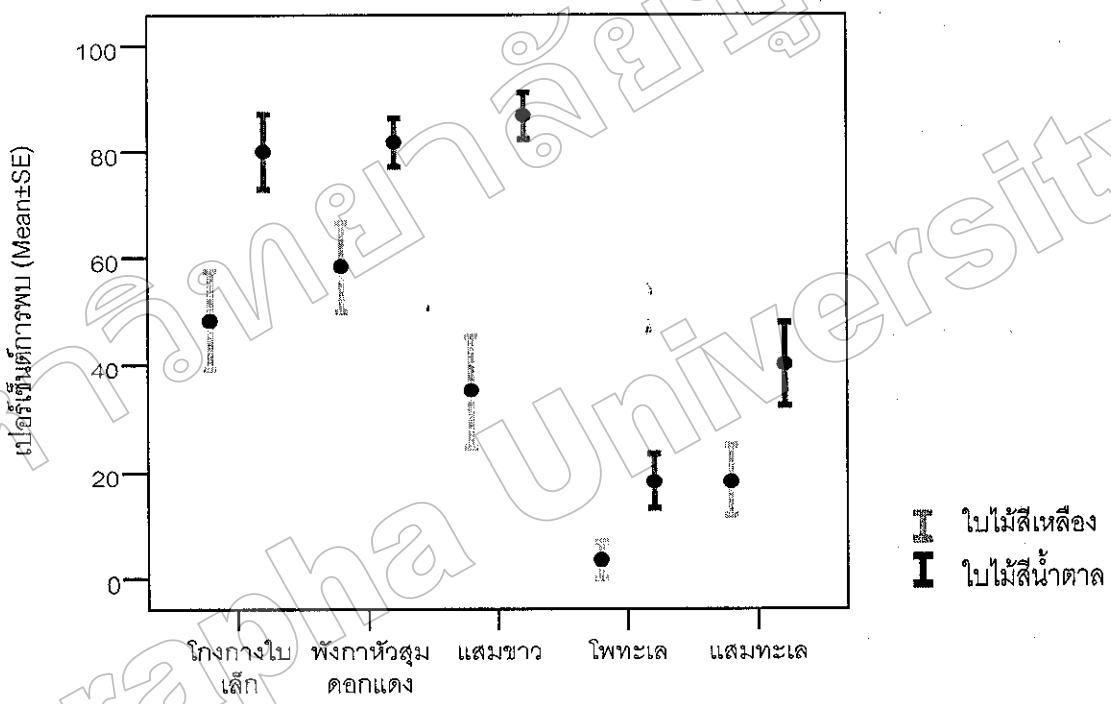
พันธุ์ไม้	จำนวนไออกเลทที่พบ (ก)			จำนวนใบที่พบ			เปอร์เซ็นต์การพบ (%)		
	เหลือง	เหลืองอม น้ำตาล	น้ำตาล	เหลือง	เหลืองอม น้ำตาล	น้ำตาล	เหลือง	เหลืองอม น้ำตาล	น้ำตาล
1. กองก้าง ไปเล็ก	29	36	48	14	15	19	70	75	95
2. พังก้าหัว สุมดอก	35	-	49	16	-	20	80	-	100
3. แสมขาว	21	-	52	8	-	20	40	-	100
4. โพทะเด	2	-	11	1	-	9	5	-	45
5. แสม มะเด	11	-	24	7	-	13	35	-	65
รวม	98	36	184	46	15	81	46	75	81

หมายเหตุ: (ก) กองก้างไปเล็กสีเหลือง สีเหลืองอมน้ำตาล สีน้ำตาล อย่างละ 20 ใบ รวม 60 ใบ
พังก้าหัวสุมดอกแดง แสมขาว โพทะเด และแสมมะเดสีเหลือง สีน้ำตาล อย่างละ 20
ใบ รวมชนิดละ 40 ใบ

$$(ข) \text{ เปอร์เซ็นต์การพบ} = \frac{\text{จำนวนใบที่พบ throสโทไคต์ริดส์ (แต่ละชนิด)}}{\text{จำนวนใบทั้งหมดของตัวอย่าง (แต่ละชนิด)}} \times 100$$

เครื่องหมาย – หมายถึงไม่ได้ทำการเก็บ

จากการศึกษาพบว่าสีของใบไม้ผลต่อการพบรอสโตร์โคติดส์ โดยแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) กล่าวคือใบไม้สีน้ำตาลมีแนวโน้มที่พบรอสโตร์โคติดส์ในทุกชนิดของพันธุ์ไม้ที่ทำการศึกษามากกว่าใบไม้สีเหลือง โดยเปอร์เซ็นต์การพบรักษาด้วยกับชนิดของพันธุ์ไม้ ใบไม้สีน้ำตาลของโงกเงยใบเล็ก พังก้าหัวสูมดอกแดง และแสมขาว มีเปอร์เซ็นต์การพบรอสโตร์โคติดส์ที่สูงกว่าใบไม้สีเหลืองอย่างชัดเจน ในขณะที่โพทะล และแสมทะล มีเปอร์เซ็นต์การพบรอสโตร์โคติดส์ ของใบไม้ทั้ง 2 สีใกล้เคียงกัน (ภาพที่ 23)

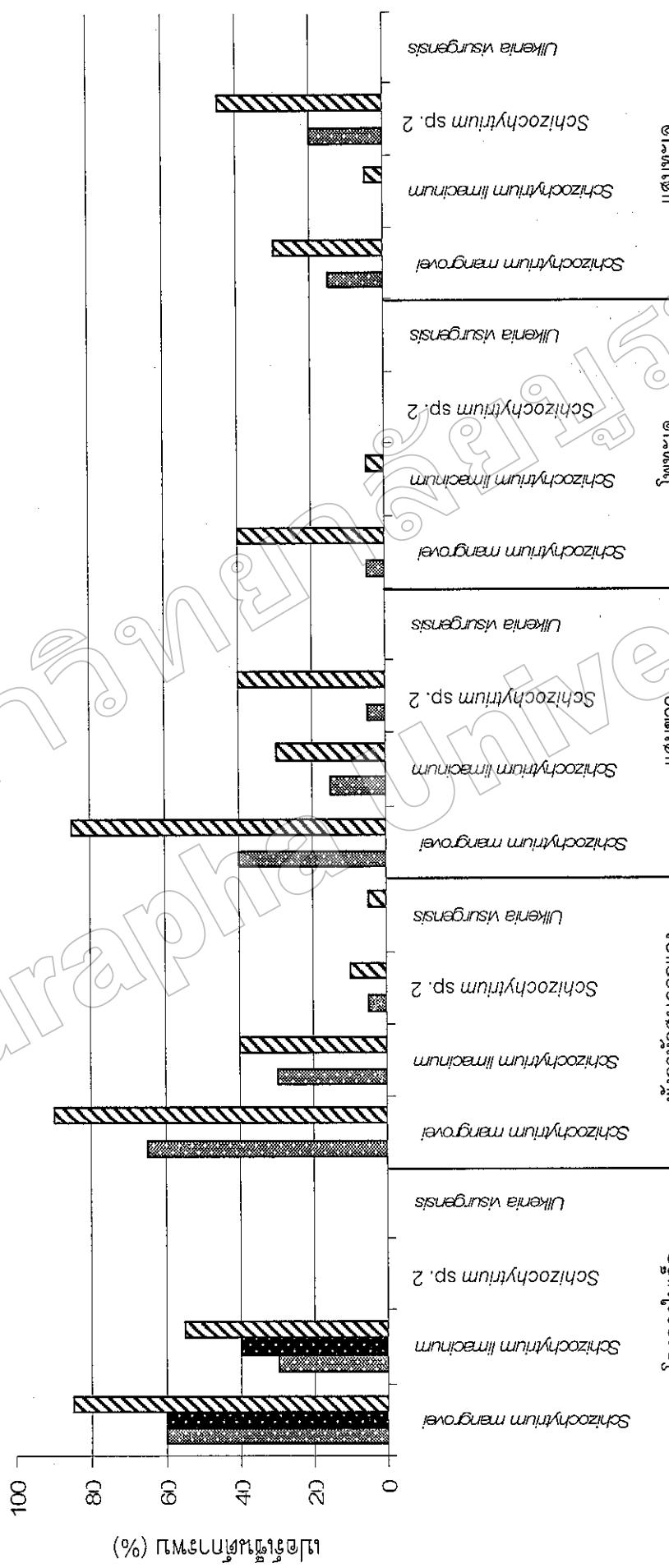
ภาพที่ 23 เปอร์เซ็นต์การพบรอสโตร์โคติดส์จากใบไม้ป่าชายเลนแต่ละชนิดที่มีสีต่างกัน จังหวัดตัวอย่างในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2549

เมื่อนำมาคัดแยกรอสโตร์โคติดส์ในห้องปฏิบัติการพบว่าใบไม้ทุกชนิดที่ศึกษาพบรอสโตร์โคติดส์มากกว่า 1 ชนิด ซึ่งพังก้าหัวสูมดอกแดงพบรอสโตร์โคติดส์หลากหลายมากที่สุด คือ 4 ชนิด จากใบสีน้ำตาล ส่วนแสมขาว และแสมทะล พบ 3 ชนิด จากใบสีเหลืองและสีน้ำตาลของแสมขาว และจากใบสีน้ำตาลของแสมทะล ส่วนโงกเงยใบเล็ก และโพทะลพบน้อยที่สุด คือ 2 ชนิด จากใบไม้ทุกสีของโงกเงยใบเล็ก และจากใบสีน้ำตาลของโพทะล (ตารางที่ 8 และภาพที่ 24)

ตารางที่ 8 เปอร์เซ็นต์การพบร่องทร็อกส์ให้โคตริดส์จากตัวอย่างใบไม้ป่าชายเลนบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2549 พบหั้งหมด 318 ไอโซเลท

พันธุ์ไม้	สีของใบไม้ที่พบร่อง	ชนิดที่พบ	จำนวนใบใช้เลข	จำนวนใบที่พบทร็อกส์ให้โคตริดส์	เปอร์เซ็นต์การพบร่อง
โคงกางใบเล็ก	เหลือง	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	20	12	60
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	9	6	30
	เหลืองอมน้ำตาล	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	26	12	60
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	10	8	40
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	33	17	85
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	15	11	55
	พังกาก้าวสูม	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	26	13	65
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	7	6	30
	ดอกแดง	<i>Schizochytrium sp.2</i>	2	1	5
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	34	18	90
แมสมข้าว	เหลือง	<i>Schizochytrium limacinum</i>	11	8	40
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	3	2	10
	น้ำตาล	<i>Ulkenia visurgensis</i>	1	1	5
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	16	8	40
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium limacinum</i>	4	3	15
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	1	1	5
	พะทะเด	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	35	17	85
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	9	6	30
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium sp.2</i>	8	8	40
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	2	1	5
แมสมะเด	เหลือง	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	10	8	40
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	1	1	5
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	4	3	15
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	7	4	20
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	7	6	30
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	1	1	5
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium sp.2</i>	16	9	45

หมายเหตุ: จำนวนตัวอย่างใบไม้เก็บชนิดละ 40 ใบ ยกเว้นโคงกางใบเล็ก 60 ใบ

ภาพที่ 24 บ่อกรี๊ดแต่การพันธุกรรมไม่ได้รีดแล้วแต่จะมีตัวจากในแม่น้ำฯลฯ แต่ก็มีตัวในตื้อภูมิภาคในวันที่ 24.07.2549

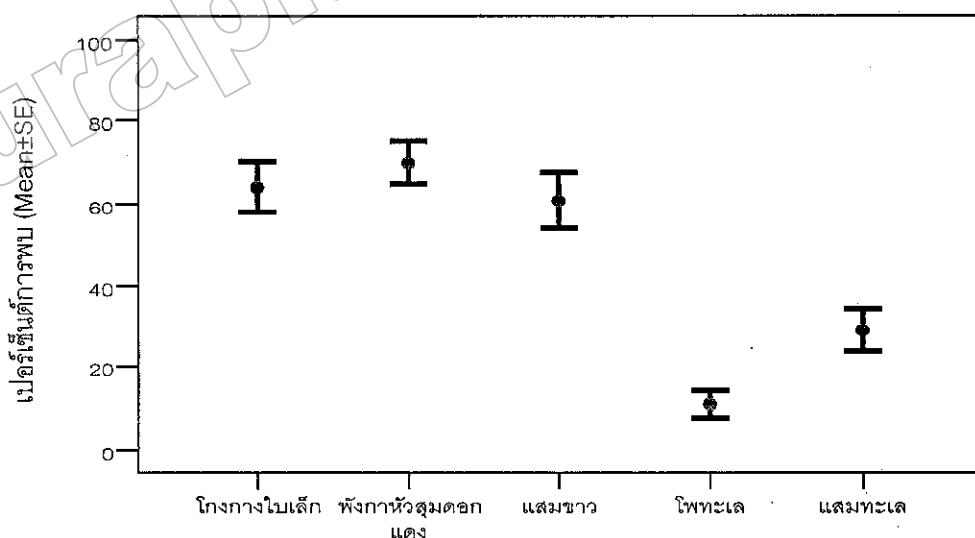
บึงหนองล้อ ■ บึงหนองล้ออมน้ำจืด ■ ในสีน้ำตาล

เปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์ตามชนิดของพันธุ์ไม้ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยโงกเงาใบเล็ก พังกาหัวสูมดอกแดง และ แสมขาวมีเปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์มากและใกล้เคียงกัน ส่วนโพทะเล และแสมกะลีมีเปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์น้อยและใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกัน โดยพังกาหัวสูมดอกแดง มีเปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์สูงที่สุด ในขณะที่โพทะเลมีเปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์ต่ำที่สุด ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน (ตารางที่ 9 และภาพที่ 25)

ตารางที่ 9 ชนิดของพันธุ์ไม้ป่าชายเลนและเปอร์เซ็นต์ของรหัสโลไคต์ริดส์ที่คัดแยกได้จากใบไม้ป่าชายเลนบางชุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2549

พันธุ์ไม้	เปอร์เซ็นต์การพบ (Mean ± SE)
โงกเงาใบเล็ก	64.16 ± 6.24 ^c
พังกาหัวสูมดอกแดง	70.01 ± 5.03 ^c
แสมขาว	60.83 ± 6.94 ^c
โพทะเล	10.83 ± 3.24 ^a
แสมกะลี	29.16 ± 5.36 ^b

หมายเหตุ: ตัวอักษรย่อกำลังเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

ภาพที่ 25 เปอร์เซ็นต์การพบรหัสโลไคต์ริดส์จากพันธุ์ไม้ชนิดต่าง ๆ ที่เก็บในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2549 จากป่าชายเลนบางชุนเทียน กรุงเทพมหานคร

3. เดือนพฤษจิกายน พ.ศ.2549

จากการนำตัวอย่างไปไม่ที่มีสีเหลือง และสีน้ำตาลของพันธุ์ไม้ป่าชายเลนทั้ง 4 ชนิด คือ พังก้าหัวสูมดอกแดง แสมขาว โพทะล แล้วแสมหะเลด โดยไปไม้แต่ละสีเก็บอย่างละ 20 ใบ ส่วนโภคภัณฑ์ไปเล็กเก็บไปที่มีสีเหลือง สีเหลืองอมน้ำตาล และสีน้ำตาล อย่างละ 20 ใบ มาคัดแยก ตรวจสอบให้ได้คริติค์ และคำนวณหาเปอร์เซ็นต์การพบ (Frequency of Occurrence (%)) ผลการศึกษาพบตรวจสอบให้ได้คริติค์ทั้งหมด 153 ใบ จากตัวอย่างไปไม้ทั้งหมด 220 ใบ คิดเป็น เปอร์เซ็นต์การพบได้ 69.54 เปอร์เซ็นต์

เมื่อพิจารณาสีของไปไม้ป่าชายเลนที่เก็บพบว่าในไปไม้สีน้ำตาลมีเปอร์เซ็นต์การพบ ตรวจสอบให้ได้คริติค์มากกว่าในไปไม้สีเหลืองของทุกชนิดพันธุ์ไม้ (ตารางที่ 10 และภาพที่ 26)

ตารางที่ 10 พันธุ์ไม้ที่พบ จำนวนอยู่เลขและเปอร์เซ็นต์การพบตรวจสอบให้ได้คริติค์ ในเดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2549

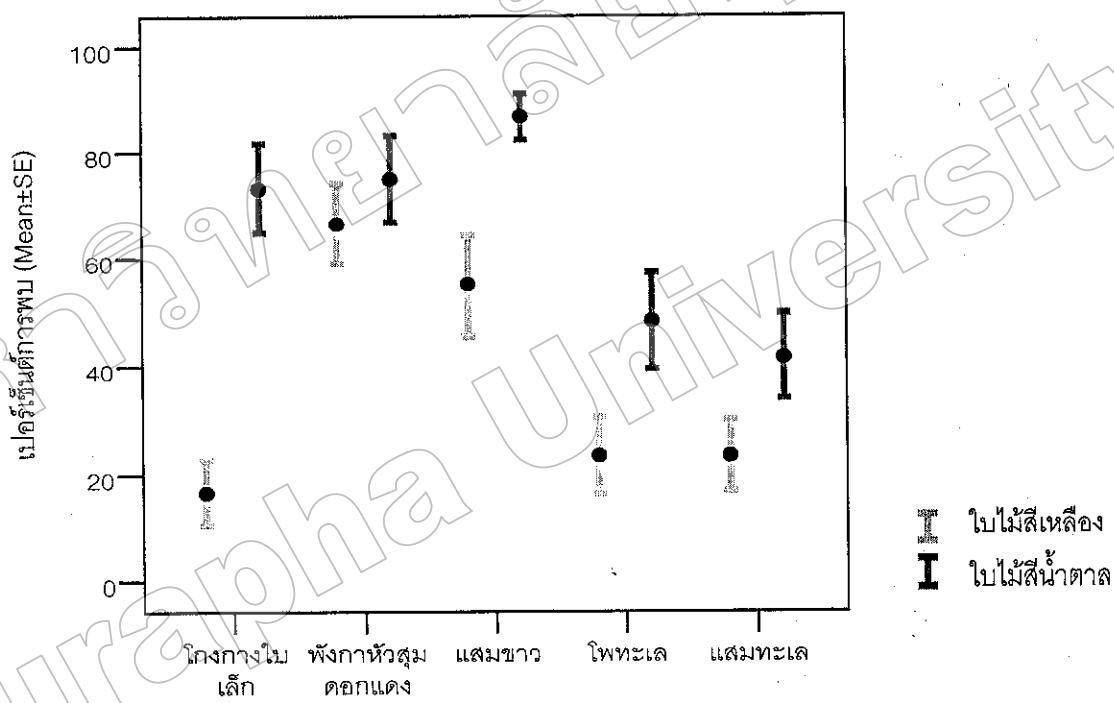
พันธุ์ไม้	จำนวนไม้ใช้เลขที่พบ (ก)			จำนวนไม้ที่พบ (ข)			เปอร์เซ็นต์การพบ (%)		
	เหลือง	เหลืองอม น้ำตาล	น้ำตาล	เหลือง	เหลืองอม น้ำตาล	น้ำตาล	เหลือง	เหลืองอม น้ำตาล	น้ำตาล
1. กองกาง ไปเล็ก	10	28	44	7	12	17	35	60	85
2. พังก้าหัว สูมดอก แดง	40	-	45	18	-	19	90	-	95
3. แสมขาว	33	-	52	14	-	20	70	-	100
4. โพทะล	14	-	29	8	-	14	40	-	70
5. แสม หะเล	14	-	25	10	-	14	50	-	70
รวม	111	28	195	57	12	84	57	-	84

หมายเหตุ: (ก) กองกางไปเล็กสีเหลือง สีเหลืองอมน้ำตาล สีน้ำตาล อย่างละ 20 ใน รวม 60 ใน พังก้าหัวสูมดอกแดง แสมขาว โพทะล และแสมหะเลสีเหลือง สีน้ำตาล อย่างละ 20 ใน รวมชนิดละ 40 ใน

(ข) เปอร์เซ็นต์การพบ = $\frac{\text{จำนวนไปทั้งหมดของตัวอย่าง} \times 100}{\text{จำนวนไปทั้งหมดของตัวอย่าง (แต่ละชนิด)}}$

เครื่องหมาย – หมายถึงไม่ได้ทำการเก็บ

จากการศึกษาพบว่าสีของใบไม้มีผลต่อการพบรหัสโถไคโตริดส์ โดยแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) กล่าวคือใบไม้สีน้ำตาลมีแนวโน้มที่พบรหัสโถไคโตริดส์ในทุกชนิดของพันธุ์ไม้ที่ทำการศึกษามากกว่าใบไม้สีเหลือง โดยเปอร์เซ็นต์การพบขึ้นอยู่กับชนิดของพันธุ์ไม้ ใบไม้สีน้ำตาลของโงกเงยใบเล็ก แสมขาว และโพทะเลมีเปอร์เซ็นต์การพบรหัสโถไคโตริดส์ที่สูงกว่าใบไม้สีเหลืองอย่างชัดเจน ในขณะที่ พังก้าหัวสุมดอกแดง และแสมะทะล มีเปอร์เซ็นต์การพบรหัสโถไคโตริดส์ ของใบไม้ทั้ง 2 สี ใกล้เคียงกัน (ภาพที่ 26)

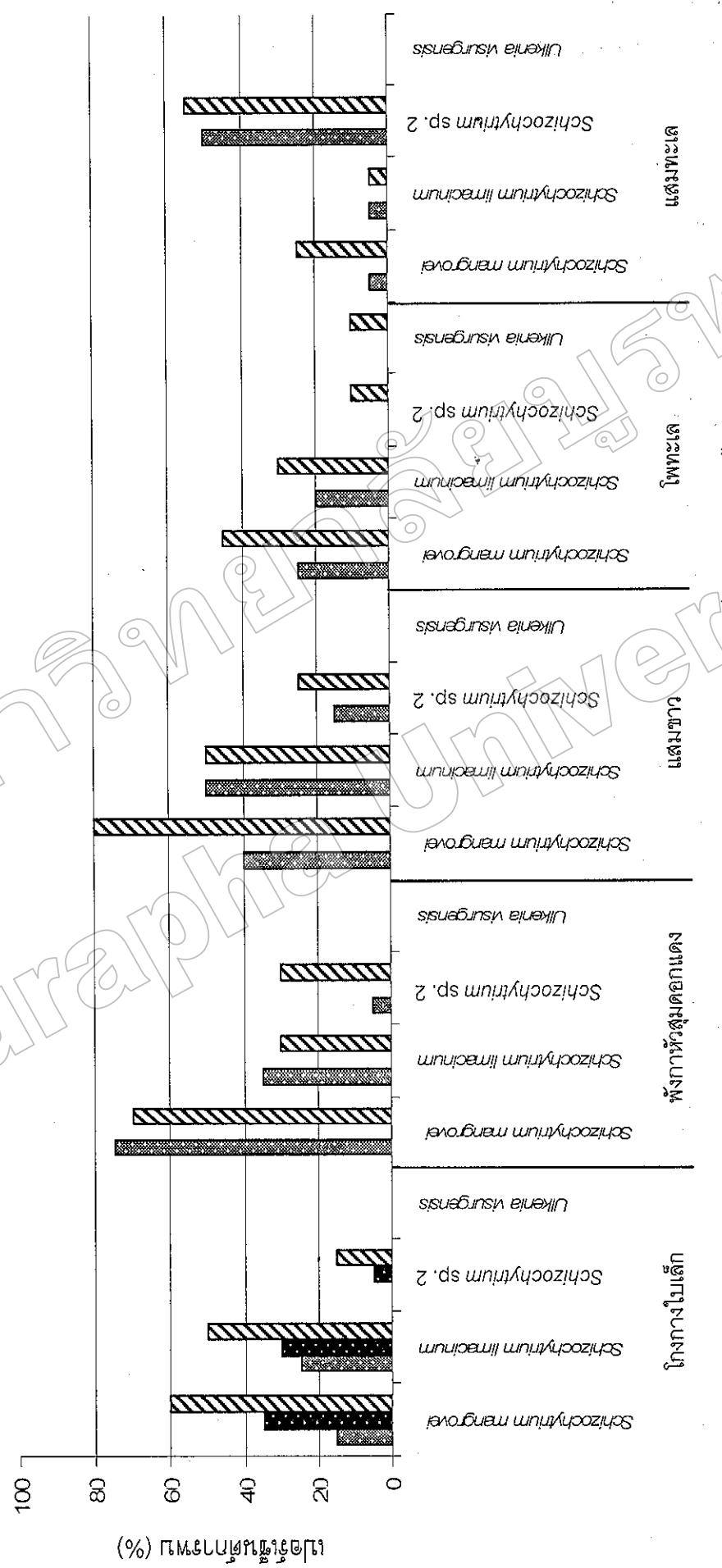
ภาพที่ 26 เปอร์เซ็นต์การพบรหัสโถไคโตริดส์จากใบไม้ป่าชายเลนแต่ละชนิดที่มีสีต่างกัน ซึ่งเก็บตัวอย่างในเดือนพฤษจิกายน พ.ศ.2549

เมื่อนำมาคัดแยกรหัสโถไคโตริดส์ในห้องปฏิบัติการพบว่าใบไม้ทุกชนิดที่ศึกษาพบรหัสโถไคโตริดส์มากกว่า 1 ชนิด ซึ่งโพทะเลพบรหัสโถไคโตริดส์หลากหลายมากที่สุดคือ 4 ชนิด จากใบไม้สีน้ำตาล ส่วนโงกเงยใบเล็ก พังก้าหัวสุมดอกแดง แสมขาว และแสมทะล พบ 3 ชนิด จากใบไม้ทุกสีทุกชนิดยกเว้นจากใบสีเหลืองของโงกเงยใบเล็ก (ตารางที่ 11 และภาพที่ 27)

ตารางที่ 11 เปอร์เซ็นต์การพับ throsl ให้คิดริดส์จากตัวอย่าง เป้าหมายเลนบางชุนเทียน
กรุงเทพมหานคร ในเดือนพฤษจิกายน พ.ศ.2549 พบหั้งหมวด 334 ไอโซเลท

พันธุ์ไม้	ลักษณะ	ชนิดพืพ	จำนวน	จำนวนใบที่	เปอร์เซ็นต์
	ใบไม้ที่พับ		ไอโซเลท	พับ throsl ให้คิดริดส์	การพับ
โคงกางใบเล็ก	เหลือง	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	3	3	15
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	7	5	25
	เหลืองอม	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	14	7	35
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	13	6	30
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium sp.2</i>	1	1	5
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	24	12	60
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium limacinum</i>	17	10	50
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	3	3	15
	พังกากหัวสุมดอกแดง	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	26	15	75
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	13	7	35
พังกากหัวสุมดอกแดง	น้ำตาล	<i>Schizochytrium sp.2</i>	1	1	5
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	29	14	70
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium limacinum</i>	9	6	30
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	7	6	30
	แสมขาว	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	13	8	40
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	16	10	50
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium sp.2</i>	4	3	15
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	32	16	80
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium limacinum</i>	13	10	50
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	7	5	25
โพทะเจ	เหลือง	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	7	5	25
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	7	4	20
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	14	9	45
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	11	6	30
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium sp.2</i>	2	2	10
		<i>Ulkenia visurgensis</i>	2	2	10
	แสมเทศ	<i>Schizochytrium mangrovei</i>	1	1	5
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	1	1	5
	น้ำตาล	<i>Schizochytrium sp.2</i>	12	10	50
		<i>Schizochytrium mangrovei</i>	5	5	25
		<i>Schizochytrium limacinum</i>	1	1	5
		<i>Schizochytrium sp.2</i>	19	11	55

หมายเหตุ: จำนวนตัวอย่าง เป้าหมายเก็บชนิดละ 40 ใบ ยกเว้นโคงกางใบเล็ก 60 ใบ

ภาพที่ 27 บล็อกธรรมชาติการพัฒนาของสาหร่ายตัวอ่อนที่ได้รับฟertilizer ในการทดลองในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2549

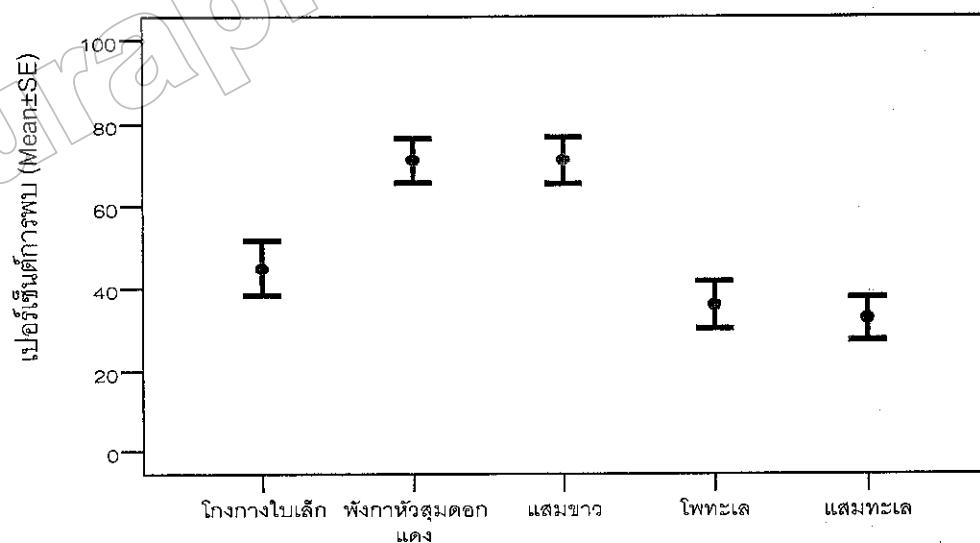
■ บล็อกเหลือง ■ บล็อกเหลืองน้ำตาล ■ บล็อกขาว

เปอร์เซ็นต์การพบรหัสໂໄໂຄຕຣິດສ໌ຕາມໝັດຂອງພັນຮູ້ເນື່ອງພວກເມື່ອມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າງມີນັຍສຳຄັນທາງສົດຕິ ($p<0.05$) ໂດຍພັກກາຫວ້າສຸມດອກແດງ ແລະ ແສມຂາວມີເປົອຮັນຕິການພບທຽບໂໄໂຄຕຣິດສ໌ນາກແລະໄກລ໌ເຄີຍກັນ ສ່ວນໂກງການໃບເລັກ ໂພທະເລ ແລະ ແສມທະເລມີເປົອຮັນຕິການພບທຽບໂໄໂຄຕຣິດສູງທີ່ສຸດ ໃນຂະໜໍທີ່ແສມທະເລມີເປົອຮັນຕິການພບທຽບໂໄໂຄຕຣິດສ໌ດໍາທີ່ສຸດ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າງໜັດເຈນ (ຕາງໆທີ່ 12 ແລະ ພາກທີ່ 28)

ຕາງໆທີ່ 12 ຊົດຂອງພັນຮູ້ເນື່ອງປ້າຍເລັນແລະເປົອຮັນຕິຂອງທຽບໂໄໂຄຕຣິດສ໌ທີ່ຄັດແຍກໄດ້ຈາກໃບໄໝ່
ປ້າຍເລັນບາງໜຸນເຖິ່ນ ກຽງເທິມໜ້ານຄວ ໃນເດືອນພຸດຍ ພ.ສ.2549

ພັນຮູ້ເນື່ອງ	ເປົອຮັນຕິການພບ (Mean \pm SE)
ໂກງການໃບເລັກ	45.00 \pm 6.81 ^a
ພັກກາຫວ້າສຸມດອກແດງ	70.83 \pm 5.49 ^b
ແສມຂາວ	70.84 \pm 5.74 ^b
ໂພທະເລ	35.83 \pm 5.89 ^a
ແສມທະເລ	32.49 \pm 5.26 ^a

ໜໍາຍເຫຼຸດ: ຕົວອັກຊ່ຽກກໍາລັງເໜື່ອນັກໍານີ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າງມີນັຍສຳຄັນທາງສົດຕິ ($p>0.05$)

ພາກທີ່ 28 ເປົອຮັນຕິການພບທຽບໂໄໂຄຕຣິດສ໌ຈາກພັນຮູ້ເນື່ອງໝັດຕ່າງໆ ທີ່ເກີບໃນເດືອນພຸດຍ ພ.ສ.2549 ຈາກປ້າຍເລັນບາງໜຸນເຖິ່ນ ກຽງເທິມໜ້ານຄວ

จากการศึกษาครั้งนี้พบทรัพสโภคติวิดส์จากตัวอย่างใบไม้ป้าชายเลนทุกชนิด โดยทรัพสโภคติวิดส์ชนิดที่มีความโดดเด่นสูงสุดจากการศึกษาในแต่ละเดือน คือ *Schizochytrium mangrovei* มีเปอร์เซ็นต์การพบสูงสุด รองลงมา คือ *Schizochytrium limacinum*, *Schizochytrium sp.2* และ *Ulkenia visurgensis* ตามลำดับ และจากพันธุ์ไม้ทุกชนิดพบว่า พังก้าหัวสุมดอกแดงมีเปอร์เซ็นต์การพบสูงสุด รองลงมาคือแสมขาว โงกเงยใบเล็ก เสมกะเฉ และโพทะเฉ ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ชนิดและเปอร์เซ็นต์การพบทรัพสโภคติวิดส์แต่ละชนิดที่คัดแยกได้จากใบไม้ป้าชายเลนบางชุนเทียน กรุงเทพมหานคร

พันธุ์ไม้	ชนิด	เปอร์เซ็นต์การพบ		
		มีนาคม	กรกฎาคม	พฤษจิกายน
1. โงกเงยใบเล็ก	<i>S. mangrovei</i>	46.6	46.6	36.6
	<i>S. limacinum</i>	28.3	28.3	35
	<i>Schizochytrium sp.2</i>	11.6	-	6.6
	<i>U. visurgensis</i>	-	-	-
2. พังก้าหัวสุมดอกแดง	<i>S. mangrovei</i>	60	60	70
	<i>S. limacinum</i>	42.5	42.5	37.5
	<i>Schizochytrium sp.2</i>	7.5	7.5	17.5
	<i>U. visurgensis</i>	-	2.5	-
3. แสมขาว	<i>S. mangrovei</i>	40	62.5	60
	<i>S. limacinum</i>	42.5	22.5	50
	<i>Schizochytrium sp.2</i>	10	22.5	20
	<i>U. visurgensis</i>	-	-	-
4. โพทะเฉ	<i>S. mangrovei</i>	10	22.5	35
	<i>S. limacinum</i>	7.5	2.5	30
	<i>Schizochytrium sp.2</i>	10	-	5
	<i>U. visurgensis</i>	2.5	-	5

ตารางที่ 13 (ต่อ)

พืชที่ไม้	ชนิด	เปอร์เซ็นต์การพบ		
		มีนาคม	กรกฎาคม	พฤษจิกายน
5. แสมทะเล	<i>S. mangrovei</i>	20	17.5	15
	<i>S. limacinum</i>	-	2.5	5
	<i>Schizochytrium</i> sp.2	42.5	42.5	52.2
	<i>U. visurgensis</i>	-	-	-

หมายเหตุ: เปอร์เซ็นต์การพบ = จำนวนใบที่พบทั้งหมดให้หารด้วย 40 (แต่ละชนิด) $\times 100$

จำนวนใบทั้งหมดของตัวอย่าง (แต่ละชนิด)

เดือนมีนาคม จำนวนตัวอย่างใบไม้เก็บชนิดละ 40 ใบ ยกเว้นใบก้างกางใบเล็ก 60 ใบ
และโพทะเล 20 ใบ

เดือนกรกฎาคม และเดือนพฤษจิกายน จำนวนตัวอย่างใบไม้เก็บชนิดละ 40 ใบ
ยกเว้นใบก้างกางใบเล็ก 60 ใบ
เครื่องหมาย – หมายถึงไม่พบ